

En tragedi i bordellen

komed i en scen av

Christian Lanciai

(augusti 1990)

Personerna :

Mamma, föreståndarinna för bordellen
Pärnan, Sockret och Pullan, anställda fnask
Den Tjocke (vars identitet omsider klarläggs, en mycket stor och tjock man)
Greven, den finaste av kunderna
Baronen, nästan lika fin
Doktorn, en skinntorr mager liten man med pincenez
Simon, anställd utkastare, stor och kraftig
Byråchefen, nästan lika stor och tjock som Den Tjocke
en berusad, en ansenlig man med hemlig identitet, troligen hemlig polis
tre påverkade poliser, mycket rödmosiga och glada
bland övriga horor, kunder och utkastare

handlingen försiggår på en bordell i Ryssland vid sekelskiftet,
vars namn och hemort av finkänslighet må förbli en hemlighet.

Copyright © Christian Lanciai 1990

Förord.

Det viktigaste att iakttaga vid en eventuell uppsättning av denna scen är allvaret. Alla måste vara ytterst allvarliga, då de ju brottas med ett svårt och pinsamt problem som dess värre visar sig olösligt. Endast damerna får vara muntra, då deras uppgift ju först och främst är att behaga sina kunder. Men blodigt allvar besjälar alla herrarna från början till slutet, och huvudpersonens vrede, när den väl en gång får explodera, måste vara utomordentlig och ständigt tilltagande i styrka, så länge han lever.

C.L. 7.9.1990

En tragedi i bordellen

En praktfull bordell någonstans i Ryssland vid sekelskiftet.
Talrika horor och kunder av alla tänkbara olika slag: officerer, baroner, frackklädda och pråliga; inte en enda (hora eller kund) är annat än finast möjligast klädd och uppsnosad.

Den tjocke (frackklädd, på en divan i mitten av scenen) A-a-a-a-a-a. (kollapsar)

PärLAN Vad är det, raringen min? *(försöker väcka honom)*

Mamma (kommer fram till henne) Vad är det med honom?

PärLAN Han bara tuppade av.

Mamma Det ser du väl att han är död

PärLAN (förfärad) Död!!?

Mamma Tyst! Låt ingen märka det. Vi måste få ut honom härifrån.

(tillkallar några lediga horor och några manliga utkastare)

Greven Vad är det med tjockisen där borta?

Baronen Han tycks ha fått orgasm litet för tidigt.

Greven Han hann tydligen inte ens få upp knapparna.

Baronen Jag slår vad om att hans byxor är helt nersmetade inifrån.

Greven Var inte så vulgär, herr baron.

Baron Jag framställer blott en hypotes.

Greven (till doktorn) Herr doktor, en man här inne tycks ha överansträngt sig.

Doktorn (upptagen med flera fnask) Vafalls?

Greven Jag sade, att jag tror att ni kanske kan göra en insats.

Doktorn (långt borta) Vafalls?

Greven (pekar på den tjocke) Jag menar patienten där.

Doktorn (vaknar genast) Tur att jag tog stetoskopet med mig.

(tar fram stetoskopet och går fram till damerna, som fumlär med den tjocke.)

Jag råkar vara läkare.

Mamma Det är ingenting. Han bara svimmade litet.

Doktorn Kanske jag skulle lyssna på hans hjärta i alla fall.

Mamma Det är ingenting med hans hjärta.

Doktorn Men.... *(damerna tappar den tjocke i golvet. Nu märks händelsen och väcker bestörtning bland de närmaste.)*

Mamma Se nu vad ni har gjort!

Doktorn Madame, jag bad endast om att få göra något som jag inte fick göra! Jag rörde honom inte! Nu måste jag insistera på att få undersöka honom.

Mamma Vi ska bara bära ut honom först.

Doktorn (auktoritativ) Lossa då åtminstone på hans krage!

Mamma (diskret) Skrik inte så! Ni stör gästerna!

Doktorn Är ni då, madame, inte alls mån om era gästers hälsa?

PärLAN Inte om de tuppade av.

Doktorn (höjer då rösten ytterligare) Tänker ni då slänga ut honom!

(bestörtningen bland de övriga tilltar)

Mamma Tyst! Följ med ut och undersök honom där. Vi bär honom till ditt rum, PärLAN.

PärLAN I mitt rum! Aldrig!

Doktorn Jag kräver att få undersöka honom här och genast!

Mamma Som ni vill då, men tysta då ner er! Annars blir ni utkastad!

Doktorn Hotar ni mig, madame?

Mamma Om ni inte är nöjd så kan ni gå!

Doktorn Jag ska gärna gå, men först insisterar jag på att få ta pulsen på denna patient. Han verkar ju alldeles medvetlös.

(Gästerna och flickorna följer nu roat med uppträdet.)

Mamma Ni får bara ta pulsen på honom om ni håller käft!

Doktorn Såja, såja, madame! Ta det lugnt! Ni kan få för högt blodtryck!

Mamma (nu riktigt arg,) Vem fan släppte in en läkare hit! (*då hon inte längre kan dölja det inträffade.*)

Sockret Han kom in alldeles själv.

Doktorn (undersöker den döde. Alla inväntar spänt hans diagnos under tystnad.)
(*tar av pincenén*) Han är död.

Pärulan (spelar bedrövad) Ack, himmel och pannkaka!

Greven Vem är han?

Baronen Har aldrig sett honom förut.

Greven Han måste dock vara betydande, att döma av hans betydande kroppshyddda.

Baronen Det är säkert en byråkrat.

Doktorn Vem är han, madame? Han har inga papper på sig.

Mamma (till Pärulan) Vem är han?

Pärulan Jag har ingen aning.

Doktorn Jag beklagar, madame, men ett fall som detta måste utredas.

Mamma (avsides) Fan också! Varför kunde han inte åtminstone ha dött i sängen!
(*desperat till doktorn*) Vi kan inte ta hit polisen. Det måste ni förstå. Jag har inte råd med en skandal!

Doktorn Finns det något alternativ?

Greven (kommer fram) Kan jag stå till tjänst?

Mamma (rakt på sak) Ja. Trolla bort detta lik.

Greven Dess värre är jag ingen trollkonstnär. Men kan man inte låta honom försvinna utan trolleri?

Baronen (kommer fram) Jag måste insistera på diskretion! Detta ärbara hus får icke misskrediteras!

Mamma Äntligen en försvarare!

Doktorn Jag beklagar, men liket måste identifieras och certifieras.

Sockret Herr doktor, kan inte ni finkänsligt sköta om saken? Ni är ju stamkund här.

Mamma kan säkert utlova er en god belöning.

Baronen Flickan har rätt. Saken får inte bli offentlig. Madame, ni kan väl erbjuda doktorn ett antal gratisvisiter?

Mamma Gärna det.

Doktorn Jag beklagar, men mitt samvete....

Mamma Vad tusan kom ni hit för om ni har ett samvete!

Greven Herr doktor, det är i allas intresse att saken tystas ner. Ingen här utom ni med era fördömda skrupler vill göra dödsfallet officiellt. Vi erbjuder er vad som helst.

Baronen Vi får inte förlora det här stället!

Mamma Våra liv beror av er, herr doktor.

Sockret Skona oss!

Pärulan Vi ber för våra liv!

Doktorn Nåväl, jag kan själv utföra certifikatet. Men vi måste få veta vem han är. Innan vi vet det är vi på alltför djupt vatten för att kunna låta en hel patient bara försvinna.

Mamma Vi visste väl att vi kunde lita på er, herr doktor.

Pärulan Vet någon vem den här gamla fetknoppen är?

Mamma Tyst, Pärulan min. Tala inte så nedsättande om honom. – Är det ingen av våra ärade gäster som känner igen denne man?

Byråchefen Jo, jag har nog sett honom någonstans förut.

Mamma Kan ni tala om vem han är? Våra liv beror på er!

Byråchefen (sätter på sig glasögonen) Jo, hm, låt mig se. (*inspekterar liket noga.*)

Var tusan har jag sett honom förut? (*vänder på liket, studerar hans kläder, med mera. Alla följer uppmärksamt med hans inspektion.*)

Jag har absolut säkert sett den här mannen förut.

Baronen (*om byråchefen*) Vem är han?

Greven En av byråcheferna på stadskansliet.

Baronen (*besvärad*) Det börjar kännas pinsamt.

Greven Madame, ett ord med er. (*viskar med Mamma. Hon fattar genast galoppen.*)

Mamma (*till en av utkastarna*) Simon, regla ytterdörren. Släpp inte in eller ut någon förrän vi har fått det här kundfallet ur världen.

Simon Lita på mig, Mamma. Men vad gör vi om polisen kommer?

Mamma Då har vi stängt för reparation. (*utkastaren går.*)

Byråchefen (*inspekterar den dödes skor*) Jag har med bestämdhet sett honom förut. Hm! (*är mycket och outrannsakligt fundersam.*)

Doktorn Nå, herr byråchef, vi väntar alla med spänning på resultatet av er undersökning. Kan ni identifiera honom eller inte?

Greven (*till baronen*) Han kommer väl fram till likets underbyxor så småningom.

Byråchefen Jag har onekligen sett honom förut.

Doktorn Nå, vem är han?

Byråchefen Han har samma utsökta skraddare som jag, och hans skor är nästan alldeles nya och mycket dyra. Men jag kan omöjligt påminna mig tyvärr exakt var jag har sett honom förut.

Baronen Karlen måste väl för sjutton ha en plånbok åtminstone!

Mamma Hade han ingen plånbok, Pärlan min?

Pärlan (*blygt*) Jo, här. (*överräcker en tjock plånbok*)

Doktorn Tillåt mig som den som ska skriva dödsattesten. (*tar hand om plånboken. Många sedlar är i vägen som han sprätter omkring, vilka glatt insamlas av fnasken, som flockas omkring honom.*)

Sockret Mera! Mera!

Doktorn Här är ju bara pengar. Här är tyvärr bara en massa pengar. Inga visitkort, inga adresser, ingenting.

Baronen Nå, men herr doktor, med så mycket pengar behöver vi väl knappast bekymra oss mera om vem han är, eh?

Doktorn (*försöker*) Men mitt samvete!

Greven Försök inte, herr doktor! Här avläggs alla samveten utanför dörren i det ögonblick man inträder.

Mamma Vi har det trångt nog ändå här inne utan samveten!

den berusade Tillåt mig. (*vacklar fram*)

Greven Vem är det?

Baronen Har ingen aning. Ett fyllo, tydligen.

den berusade Jag känner honom.

alla Vem är han???

den berusade Vi brukade spela vist hos Stink-Babusjka vid Slaskgränden.

flera Vem är han då????

Mamma (*till Pullan*) Vem är det där fyllo?

Pullan Har ingen aning. Han är alltid för full för att komma ihåg vad han själv heter.

den berusade Jag vet mycket väl vem han är.

Doktorn Vem är han då?

den berusade Jo, det vet jag det! (*flinar*)

Byråchefen Ut med språket, karl!

den berusade Jag vet vem ni är också, herr byråchef. Tänk om er moster fick veta att ni var här!

Byråchefen Var inte fräck, gemena karlslok!

Sockret Tänk på vem han är! (*fnittrar*)

Byråchefen Och du ska hålla tyst, osnutna flickebarn! Det här är allvarligt! Vi är här för att avpollettera ett lik!

den berusade Slå in honom i paket då och skicka honom till Blask-Majas bordell i Sankt Petersburg.

Byråchefen Idiot! Ni är ju berusad!

Sockret Men han är klokast av alla här i sällskapet.

Byråchefen Och du pratar bara nonsens, din slyna!

Mamma Ett ögonblick! Förslaget är inte illa menat.

Byråchefen Jo, det är illa menat. Karlen är ju död!

PärLAN Det var ni som kom med idén om avpollettering.

Mamma Just det!

Greven Idén är faktiskt inte så dum. Vem skulle misstänka ett lik om det inte låg i en likkista?

Baronen En genialisk idé! Vi behöver inte ens sätta ut avsändaren!

Byråchefen Vid närmare eftertanke så skulle det faktiskt vara en lösning.

Mamma Hämta omslagspapper! (*liv och rörelse*)

Greven Vad säger ni, herr doktor?

Doktorn Jag är rädd att jag inför en så överväldigande majoritet knappast har någonting att påstå.

Byråchefen Men posten kommer att kräva en avsändaradress.

Mamma Vi sätter dit vår svåraste konkurrent!

alla horor (klappar i händerna av förtjusning) Hurra! Hurra! Så får vi monopol!

Doktorn Jag tvår mina händer. (*vill gå men spärras vid utgången av utkastaren.*)

Simon Här släpps ingen ut förrän paketet är packat och klart.

Baronen (hjärtligt och generöst) Låt oss alla hjälpa till i denna behjärtansvärda uppgift! (*alla börjar hjälpa till med att packa ner liket i en stor vedlår som kläs in i omslagspapper. Muntert prat och skoj, skämtsamma klatschar på flickornas bakdelar, alla har roligt, utom doktorn, som mönstrar scenen från en annan ståndpunkt.*)

(*Det bultar plötsligt på porten.*)

Mamma (till Simon) Vem är det?

Simon Ett vanligt påstruket gäng, antar jag.

röster (utifrån) Släpp in oss!

Simon (har tittat ut genom dörrgluggen) Det är tre berusade poliser. Och de har inte ens brytt sig om att avkläda sig uniformen.

Mamma Släpp inte in dem.

poliserna (utanför) Vi kräver att få bli insläppta! Vi kräver våra fnask! Hä-hä-hä! (*skrattar grovt och rått*)

Simon (ut genom gluggen) Stick iväg! Här finns ingen plats för er!

poliserna Det gör det visst!

Simon Här är fullbelagt!

poliserna Mammans ställe är aldrig fullbelagt! Det vet ju minsta småbarn! Hä-hä-hä!

Simon Stick till en annan bordell! Gå över till Snusk-Martas!

poliserna Där är fullt! Där ryms inte en rätta till!

Mamma (går fram till luckan) Har ni pengar?

poliserna Massor!

Simon (till Mamma) De är så fulla av pengar att det dryper av dem sedlar som sprids över gatan till ingen nytta.

Mamma (till paketeringssällskapet) Skynda er!

Baronen Klart!

Mamma Bär ut paketet köksvägen! Simon, du och greven och baronen och byråchefen får hjälpas åt. Vi behöver nya kunder.

Doktorn (avsides) Jo, nog behövs här nytt friskt blod alltid! (*De fyra männen kånkar ut med det väldiga paketet.*)

Mamma (när de stängt dörren bakom sig) Nu kan ni komma in. (släpper in poliserna. De är mycket berusade och rödnosiga alla tre.)

polis 1 Fullbelagt, va? Här finns ju knappt en kotte utom den där skinntorre blekfisen där! (visar på doktorn)

polis 2 Nu ska vi ha roligt! (gnuggar händerna)

polis 3 På dom! (alla tre poliserna dyker samtidigt på lediga fnask under råa skratt och rapningar och morrningar med mera.)

(Bakom den just tillslutna dörren hörs plötsligt ett väldigt rytande.)

Grrrrrrrrrr! (kraftigt buller där ute.)

Baronen, Greven, Byråchefen, Simon (skräckslagna) Hjälp! Han lever!

(den tjocke kommer instörtande. Man ser ute i det angränsande rummet det stora prydliga paketet fullständigt sönderrivet och ödelagt och de fyra männen omkullslagna och tilltufsade.)

Den tjocke (rosenrasande) Ä' de nån här som försöker vara rolig, va! (tilltufsad och med frackragen uppsliten)

poliserna Hjälp! Polischefen!

Byråchefen (tillintetgjord) Polischefen!

polis 1 Rädde sig den som kan! (försöker störta ut, infångas av den tjocke, som i infångandet drar sönder hans uniform.)

Polischefen Är det ni som försöker vara roliga här, va!

Pärulan (försöker ingripa) Vänta, raringen min, det är inte som du tror! De där tre kom in precis nu!

Sockret De har inte ens hunnit betala ännu!

Polischefen Jag ska minsann ge dem betalt! Mina egna anställda! På ett ställe som detta! Det är ju ändå höjden!

Doktorn (försöker ingripa) Det är inte alls som ni tror, herr polismästarn, här har begåtts ett misstag....

Polischefen Och du din pappskalle ska inte lägga dig i mina mellanhavanden med mina anställda! De är *mina* anställda! Och vad gör en sådan blodlös mumie som du på ett så infernaliskt ställe som detta? Är du också med i komplotten?

Mamma (passar på) Det är hans fel alltihop. Han påstod att ni var död, herr polischefen.

Polischefen Jaså, ni tänkte mörda mig också! Det är just ett snyggt ställe man har kommit till! (Baronen försöker smita ut.) Å nej! (fångar in honom.) Här släpps ingen ut förrän hela komplotten har avslöjats!

Greven (försöker) Men herr polismästarn, här föreligger ingen komplott.

Polischefen Ingen komplott! Vad tusan gör jag då i en tom vedlår inpackad i en massa omslagspapper?

Byråchefen (försöker) Det var ett skämt, herr polismästarn.

Polischefen Ett skämt! Mycket lustigt! Ni tänkte väl begrava mig levande också och få ett gratis begravningskalas på köpet!

den berusade Inte alls, chefen. De tänkte bara skicka dig per post till en bordell i Sankt Petersburg.

Polischefen Jaså! Det var summan av komplotten! Ni tänkte skämma ut mig inför tsaren! Ni tänkte göra mig till ett åtlöje inför hela mitt heliga fosterland!

Doktorn (försöker) Herr polismästarn, akta ert blodtryck.

Polischefen Ni tänkte ha roligt på min bekostnad, era snuskhumrar, era stjärtpomaderade snorvalpar, era skamlösa slynglar, era småkryp, era... a-a-a-a-a-a-a-a! (kollapsar)

Doktorn Jag varnade honom.

Byråchefen Vad är det med honom nu då?

Greven Ett nytt anfall.

Baronen Ska ni inte undersöka honom, herr doktor?

Doktorn Behövs inte.
Baronen Behövs inte? Vad menar ni? Hur kan ni vara så hjärtlös?
Doktorn Den här gången är han död.
(går lugnt ut därifrån. Alla de andra blir lämnade kvar i fullständig villrådighet som tomma frågetecken.)

Ridå.

Efterskrift

Av de fem komedierna författade sommaren 1990 är väl den ryska bordellen författarens egen favorit. Den är som en novell av Anton Tjechov, en levande bild av samhället, utomordentligt starkt komprimerad och utan slut, det vill säga, den slutar där den börjar fast slutet blir värre än början. Sluteffekten med den totala universella villrådigheten och hjälplösheten kan väl inte nog poängteras vid en eventuell iscensättning.

Sagittarius, september 1990.